

BREZ DOMA

Hektor Malot

Gotovo je mislil na to, ko je dejal: "Moralo je biti." Zdelo se mi je celo, kakor da bi v teh besedah bilo nekako obžalovanje. Rad bi me bil pustil pri Arturju, toda bilo je nemogoče. V srcu sem mu bil hvaležen zaradi tega obžalovanja, čeprav nisem mogel uganiti, zakaj ni mogel sprejeti ponudbe gospe Milligan, kajti pojasnilo, ki sem ga dobil od nje, se mi ni zdelo popolnoma razumljivo.

Mogoče bi sedaj sprejel ponudbo? Ta misel me je navdajala z novim upanjem.

Zakaj bi ne srečali več 'Laboda'?

Moral bi bil pluti po Rodanu navzgor in tudi mi smo hodili ob bregu te reke.

Zato pa so se med potjo moje oči obračale večkrat proti reki kot pa proti gričem in rodovitnim poljem, ki so se razprostirala ob obeh bregovih.

Ko smo dospeli v kako mesto, Arles, Tarascon, Avignon, Montelimart, Valence, Tournon, Vienne, sem šel najprej v pristanišče in povsod iskal 'Laboda'. Če sem kdaj zagledal kako ladjo, ki je bila na pol zakrita z meglo, sem čakal, da se je približala, da bi se prepričal, da li ni tista, ki sem jo iskal. Zal, ni bil 'Labod'.

Včasih sem se opogumil in vprašal mornarje, če so ga videli. Opisal sem jim ladjo, a nihče je ni poznal.

Zdaj, ko se mi je zdelo, da je moj gospodar pripravljen, da me odstopi gospe Milligan, se mi ni bilo treba več bati, da bi kdo omenil moje rojstvo ali da bi pisali materi Barberin. Zadeva bi se uredila med mojim gospodarjem in gospo Milligan. V svoji otroški domišljiji sem vso stvar tako uredil: gospa Milligan me želj obdržati pri sebi, moj gospodar pa se bo odpovedal pravicam, ki jih ima do mene, in vse bi bilo v redu.

Več tednov smo ostali v Lyonu in ves čas, ki sem ga imel na razpolago, sem prebil na pomolih Rodana in Saone. Poznal sem mostove Ainay, Tilsit, la Guillotiere, l'Hotel-Dieu boljše kakor kak prebivalec Lyona. Toda ves trud je bil zaman. 'Laboda' nisem našel.

Ko smo zapustili Lyon, smo krenili proti Dijonu. Tedaj pa sem začel izgubljati upanje, da bi še kdaj videl gospo Milligan in njenega sina. Ko smo bivali v Lyonu, sem proučil vse zemljevide Francije, ki sem jih našel v izložbah starinarjev, in dognal, da se Osrednji kanal, ki

je po njem nameraval pluti 'Labod', loči od reke Saone pri mestu Chalon.

Dospeli smo v Chalon in ga zapustili, na da bi videl 'Laboda'. Nobenega upanja ni bilo več. Odpovedati sem se moral svojim sanjam.

Da pa bi bil moj obup še večji, se je vreme kakor nalašč spremenilo in postalo strašno. Bila je že pozna jesen in zima je bila pred vrati. Hodili smo po dežju; potovanje po blatnih cestah je postajalo vedno težje. Ko smo dospeli zvečer v kako umazano gostilno ali do kaknega skednja, izmučeni do skrajnosti, premočeni do kože in blatni, gotovo nisem legel k počitku z veselimi mislimi.

Ko smo zapustili Dijon in potovali prek gričev, nas je zajel vlažen mrz, da smo tretali od mrza in Srček je postal še bolj žalosten in čemeran kot jaz.

Moj gospodar je nameraval čimprej dospeti v Pariz, kajti le tam smo imeli možnost, da bi pozimi mogli z uspehom razkazovati svojo umetnost. Ne vem, ali ni imel dovolj denarja za vlak ali ga je kaj drugega napotilo k temu, da smo morali prehoditi peš vso pot od Dijona do Pariza. Če je vreme bilo ugodno, smo po mestih in vaseh, skozi katere smo šli, imeli kratke predstave. Nato smo pobrali borne prispevke in zopet nadaljevali pot.

Do Chatillona smo se precej srečno prišli, čeprav sta nas ves čas mučila mraz in mokrota. Ko smo zapustili to mesto, je dež prenehal in veter je začel pihati s severa.

Od začetka se nad tem nismo preveč pritoževali, čeprav je vse prej kot prijetno, če ti mrzel veter piha naravnost v obraz. Vendar je to bilo laže prenašati kot pa dež, ki nas je močil več tednov. Veter pa ni dolgo časa ostal suh. Kmalu se je nebo pokrilo s temnimi oblaki, sonce se je skrilo in jasno je bilo, da bo prav kmalu zapadel sneg.

Posrečilo se nam je, da smo dospeli do nekega večjega trga, preden je začelo snežiti. Vitalis pa je hotel čimprej dospeti do mesta Troyes, kajti to mesto je bilo veliko in bi nam nudilo več možnosti za zaslužek, če bi morali tukaj prezimiti.

"Pojdi hitro spat," mi je dejal, ko smo se ustavili v neki gostini. "Jutri odrinemo že navsezgodaj, kajti bojim se, da bi nas sneg prehitel."

On pa ni odšel tako kmalu spat. Ostal je dalj časa v kuh-

nji, kjer je grel Srčka, ki je čez dan zelo trpel zaradi mraza in je ves čas stokal, čeprav smo ga skrbno zavili v odejo.

Naslednjega dne sem vstal že zelo zgodaj, kakor mi je bil naročil Vitalis. Nebo je bilo temno, nobene zvezde ni bilo videti. Zdelo se je, kakor da bi se spustil nad zemljo temen pokrov in jo hotel potlačiti. Ko sem hotel odpreti vrata, se je zagnal skozi dimnik močan veter in razvnel ogorke, zakopane v pepelu.

"Na vašem, mestu bi jaz ne odšel," je dejal gostilničar mojemu gospodarju. "Prav kmalu bo začelo snežiti."

"Mudi se mi," je odvrnil Vitalis. "Upam, da bom dospel v Troyes pred snegom."

"Trideset kilometrov ni mogoče narediti v eni uri."

Kljub vsemu smo odrinili.

Vitalis je nosil opico pod jopičem in jo pritiskal k sebi, da bi ji tako dajal nekoliko svoje toplote, psi pa so tekli pred nama in se veselili, ker ni več deževalo. V Dijonu mi je Vitalis kupil jopič, podložen z ovčjo kožo, v katerega sem se tesno zavil.

V tem ostrem mrazu ni bilo prijetno odpirati usta, zato sva vso pot močala. Hiteli smo na vso moč, da bi čimprej dospeli do cilja, a tudi zato, da bi nas nagla hoja ogrela. Čeprav bi bil moral biti že dan, je nebo ostalo popolnoma temno in nikjer ni bilo videti niti malo svetlobe.

Po dolgem času se je začelo na vzhodu nekoliko svetliti, sonce pa se ni prikazalo. Noč je minila, pretirano pa bi bilo trditi, da je nastopil dan. Vendar pa je postalo toliko svetleje, da je bilo mogoče razločiti posamezne predmete naokoli. Bleda svetloba, ki je prihajala od vzhoda, nam je odkrivala popolnoma gola drevesa ter tu in tam skupine grmovja, na katerem je bilo še nekaj osušenih listov, ki so šumeli v vetru.

Nikogar ni bilo na cesti in na njivah, od nikoder ni prihajalo ropotanje voz, niti pokanje biča. Edina živa bitja so bili ptiči, katere smo sicer slišali, a videti jih ni bilo nikjer, ker so se bili skrili v grmovje. Samo nekaj srak je skakljalo po cesti z dvignjenim repom in z navzgor obrnjeno glavo. Ko smo se jim približali, so odletele na drevesa in kričale, kakor da bi nas hotele opozoriti na nevarnost ali pa oznanjale nesrečo.

ABC - CHARTER POLETI
CLEVELAND LJUBLJANA
od \$439.00 (+ tax) naprej...

ZAHTEVAJTE POPOLNI PROGRAM

MIHELIN TRAVEL

4110 St. Clair Ave. — Cleveland, O. 44103

Tel. (216) 431-5710

GOVORIMO SLOVENSKO!

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St. 431-2083

17010 Lake Shore Blvd. 531-6306

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235

**PROTECT YOUR
SLOVENIAN HERITAGE
AND ETHNIC VOICE
ADVERTISE IN THE
AMERICAN HOME newspaper**

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj novi naslov:

MOJE IME:

Moj stari naslov:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

PATRONIZE OUR ADVERTISERS

Keep the American Home Alive

NOVICE- z vsega sveta

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

vsaki slovenski hiši

KEEP OUR SCHOOLS OPEN!

**VOTE YES
THURSDAY**

APRIL 6, 1978

Sponsored by Committee for
Support of the Schools

CLEVELANDSKA NOVA RESTAVRACIJA
NAS JEDILNIK VSEBUJE POSEBNOSTI
STAREGA KRAJA IN AMERIKE

-- ZMERNE CENE --

VIENNA GARDEN

Zgane pijače, domače in uvožena piva ter vina,

UZIVALI BOSTE KOSILO V PRIJAZNEM
VZDUŠJU STAREGA DUNAJA!

ZAJTRK - KOSILO - VEČERJA

BANKETSKE PROSTORE ZA 150 OSEB

1305 E. 36 St.

telefon: 881-4222

OHRANIMO NAŠE ŠOLE ODPRTE!

GLASUJMO YES V

ČETRTEK,

6. APRIL 1978!

Priporoča Odbor za podporo šol.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA
KATOLIŠKA ZAVAROVALNA
ORGANIZACIJA V AMERIKI

- Mi izdajamo najmoderneje celo-življenske in ustanovne (endowments) certifikate za mladino in odrasle od rojstva do 60. leta, vsote so neomejene nad \$1,000.
- Naša ugledna bratska organizacija Vam poleg zavarovalnine nudi tudi verske, športne, družabne in druge aktivnosti. Pri nas imate, na primer, priložnost udeležbe pri kegljanju, igranju košarke, itd., nadalje se lahko udeležite plesov, poletnih piknikov, športnih turnej in božičnih prireditev ča otroke.
- SLOVENC! PRIDRUŽITE SE SLOVENCEM!
- ZAPOMNITE SI — PRI NAS DOBITE OSEBNO POZORNOST!

Za podrobnosti in pojasnila stopite takoj v stik s sledečimi tajniki/tajnicami (ali pa pišite v glavni urad: 351-353 N. Chicago St., Joliet, Ill. 60431).

AMELIA MRAMOR, društvo št. 85, Ael. 282-8530
1926 Nantucket Dr., Lorain, Ohio

GLORIA KREFFL, društvo št. 191, Tel. 944-6587
29377 Vinewood Dr., Wickliffe, Ohio

ANTHONY CEK, društvo št. 219, Tel. 481-0992
506 Trebisky Rd., Richmond Heights, Ohio